

ת"פ (באר שבע) 28492-11-22 - מדינת ישראל נ' יאסין טללקה - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 28492-11-22 - מדינת ישראל נ' יאסין טללקה - בעצמושלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 28492-11-22
מדינת ישראל

נגד

יאסין טללקה - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד יאיר דרייגור

בית משפט השלום בבאר-שבע

[06.06.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר דיוני בכתב האישום בת"פ 28492-11-22 בעבירות של גניבת רכב בצוותא לפי סעיף 413ב ביחד עם סעיף 29 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק.
 2. בנוסף הורשע הנאשם על-פי הודאתו בכתב אישום שצורף בת"פ 63910-03-23 בעבירות גניבת רכב בצוותא לפי סעיף 413ב ביחד עם סעיף 29 (א) לחוק, קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961, ונהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל-1970.
 3. ביום 20.12.22 הציגו הצדדים הסדר דיוני במסגרת ת"פ 28492-11-22 לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש. הנאשם הודה בפני כב' השופט אמיר דורון ובהסכמת הצדדים הועבר התיק לשמיעת טיעונים לעונש בפניו. ביום 14.03.24 התבקש צירוף ת"פ 63910-03-23, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו בכתב האישום בתיק שצורף.
 4. על-פי האמור בכתב האישום המתוקן (ת"פ 28492-11-22), במועד שאינו ידוע עובר ליום 03.11.22 קשר הנאשם קשר עם אחר שזהותו אינה ידועה לגנוב רכב משטחי מדינת ישראל ולהעבירו לשטחי הרשות. במסגרת הקשר ולצורך קידומו בתאריך 03.11.22 בסמוך לשעה 02:00 גנבהנאשם ביחד עם אחר רכב מסוג קיה אשר חנה במושב תלמים, בכך שהאחר ניפץ חלון דלת הנהג, עקר את כיסוי הפלסטיק מתחת להגה, שבר מערכת ההתנעה וחיבר למנוע בקר התנעה, הניע הרכב ונסע מהמקום. בהמשך לאמור, באותו היום בסמוך לשעה 17:00 באזור אום בטין מסר האחר את הרכב לנאשם אשר נהג ברכב בכביש 60 לכיוון מחסום מיתר בעודו עוטה כפפות על ידיו ורעלה על פניו.
- בתוך כך, זייף האחר או שינה סימני הזיהוי של הרכב בכך שהחליף ספרה בלוחית זיהוי.

בהמשך לאמור בסמוך למחסום מיתר הבחין הנאשם במחסום של נציג חברת איתורן אז ביצע פניית פרסה בכוונה להימלט, הנאשם המשיך בנסיעה קצרה על כביש 60, עצר את הרכב ונמלט ממנו רגלית לכיוון יער מיתר, בסמוך לכך נעצר הנאשם על ידי שוטר כשהוא שוכב על הקרקע ומנסה להסתתר מהשוטר ולהסתיר מכשיר הטלפון שלו בבור שחפר.

5. על-פי האמור בכתב האישום שצורף (ת"פ 63910-03-23) עובר ליום 01.11.23 קשר הנאשם עם אחר בשם שאדי ועם אחר נוסף שזהותו אינה ידועה, קשר לגנוב רכב משטחי ישראל ולהעבירו לשטחי הרשות, במסגרת הקשר ולצורך קידומו בין התאריך 31.10.22 בסמוך לשעה 16:00 לתאריך 01.11.23 בסמוך לשעה 12:41 הגיע אחר למחנה עמנואל בבסיס ג'וליס שם החנה המתלונן את רכבו מסוג טויוטה, האחר התפרץ לרכב בדרך שאינה ידועה, נטל הרכב והעבירו למקום אחר, בהמשך זויפו לוחיות זיהוי הרכב הגנוב ושנו לוחיות הזיהוי של הרכב הגנוב. בתאריך 01.11.23 יצר האחר שאדי קשר טלפוני עם הנאשם והאיץ בו להגיע למקום שאינו ידוע למאשימה על מנת שיקבל את הרכב מהאחר ויעבירו לידי שאדי בשטחי הרשות. בהמשך לכך, במקום שאינו ידוע נמסר הרכב הגנוב לנאשם, אשר נהג ברכב בכביש 60 בשעה 12:41 חצה דרך מחסום מיתר לשטחי הרשות והעביר הרכב לידיו של שאדי. בנסיבות האמורות נהג הנאשם ברכב בעודו מצוי בפסילה וללא פוליסת ביטוח תקפה. תסקירי שירות מבחן

6. הנאשם צעיר יליד 2004 וקיימת בעניינו חובת תסקיר. בתסקיר שהוגש ביום 29.05.23 סקר שירות המבחן קורות חייו של הנאשם, בן 18 רווק מתגורר בבית הוריו ביישוב חורה, עובד בעסק המשפחתי בתחום הזיפות. בעת עריכת התסקיר הנאשם שהה במעצר באיזוק אלקטרוני. הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו ונטל אחריות מלאה על מעשיו, הנאשם מסר שהרקע לביצוע העבירה הוא כלכלי. כאשר נסע לתקן רכבו בחברון, בעל המוסך ביקש ממנו סיוע בהעברת רכבים מישראל לרשות תמורת תשלום, הנאשם מסר שידע שמדובר ברכב גנוב וכשהגיע למחסום החל בנסיעה אחורנית כדי להימנע מהמחסום, לטענת הנאשם באותה עת היה זקוק לכסף ולכן ביצע את העבירה. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ציין שלא חשב שאלו יהיו השלכות מעשיו.

שירות המבחן שיקף לנאשם הצורך בטיפול הוא נענה בחיוב ונבחנה אפשרות שילובו בטיפול בעמותת "תמר" שמסייעת במענים טיפוליים לבני החברה הבדואית.

שירות המבחן בחן גורמי הסיכוי לשיקום וגורמי הסיכון להישנות עבירה וסבר שיש חשיבות לבחון הטלת ענישה שיקומית טיפולית ולפיכך התבקשה דחייה.

7. בתסקיר מיום 31.08.23, ציין שירות המבחן שבמהלך תקופת הדחייה הוסר האיזוק האלקטרוני והותר לנאשם לצאת לעבודה. בשל רשימת המתנה טרם שולב הנאשם בקבוצה טיפולית והוא עתיד להשתלב בקבוצה במהלך חודש ספטמבר ולכן התבקשה דחייה נוספת.

8. בתסקיר מיום 11.12.23, ציין שירות המבחן שבמהלך תקופת הדחייה היה בקשר רציף עם הנאשם אשר עתיד היה להשתלב בטיפול אולם נוכח פרוץ המלחמה הושהו הקבוצות הטיפוליות ולכן טרם שולב בטיפול קבוצתי. עוד ציין שירות המבחן שצורף תיק של קשירת קשר וגניבת רכב לתיק הנוכחי עבירות מיום 01.11.22, שהרקע לביצוע רצונו להפקת רווח כלכלי קל ומהיר. נוכח האמור התבקשה דחייה נוספת.

9. בתסקיר האחרון מיום 07.03.24, ציין שירות המבחן שהנאשם שולב בקבוצה טיפולית בתחילת חודש ינואר 2024 מגורמי הטיפול עלה שבתחילה הנאשם התקשה לבטא עצמו ולהבין גבולות הקבוצה, לאחר שיחה עימו החל להגיע באופן עקבי למפגשים והשתתף בשיח הקבוצתי ונטל חלק פעיל ומכבד. שירות המבחן העריך שקיימת חשיבות לשילוב הנאשם בטיפול לצורך עיבוד התנהלותו ורכישת כלים לתפקוד מיטבי.

עוד צין שירות המבחן שהיה בקשר עם הנאשם במהלך כל תקופת הדחייה, הנאשם שומר על יציבות תעסוקתית, הביע רצון לשנות התנהלות ושיאפות לניהול אורח חיים נורמטיבי ותקין.

נוכח האמור המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, ולעניין העונש המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 300 שעות וכן מאסר מותנה.

ראיות וטיעוני הצדדים

10. המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב (ת/1) וכן גיליון רישום תעבורתי של הנאשם (ת/2) בנוסף השלימה טיעונים בעל-פה.

11. המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות וציינה בנוגע לעבירות גניבת כלי רכב כי מדובר בתופעה רחבת היקף בעיקר באזור הדרום, כי גניבת רכב מבסיס צבאי מעידה על תעוזה רבה מה גם שהנאשם נשפט מספר חודשים עובר לביצוע העבירה ולא הורתע. בנוסף עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם.

12. המאשימה עתרה לקביעת שני מתחמי ענישה עבור כל כתב אישום, לגבי כתב האישום המקורי עתרה לקביעת מתחם הנע בין 12 ל 24 חודשי מאסר בפועל ולגבי כתב האישום המצורף עתרה לקביעת מתחם הנע בין 14 ל 28 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית לגבי שני כתבי האישום. המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בעתירתה.

13. המאשימה ציינה כי אמנם הנאשם נעדר עבר פלילי אך לחובתו מספר הרשעות בתחום התעבורה ולחובתו התחייבות ופסילה על תנאי. כמו כן ציינה שמתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם לא עבר הליך טיפולי, כאשר הנאשם שלל נזקקות לטיפול. שירות המבחן ערך ניסיון לשלבו בטיפול והנאשם הראה ניצנים ראשוניים לשילוב בטיפול. המאשימה סברה שאין זה מקרה בו יש לסטות ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום ובסופו של טיעון עתרה למיקום עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני-נמוך של המתחמים להם עתרה בצירוף ענישה נלווית הכוללת פיצוי למתלוננים וכן הפעלת התחייבות ופסילה על תנאי.

14. ב"כ הנאשם, פירט אודות כל כתב אישום בנפרד וציין לגבי התיק המצורף שהנאשם לא היה זה שגנב הרכב בפועל אלא הרכב נמסר לו למחרת היום לצורך העברתו לשאדי, צוין כי הנאשם שיתף פעולה עם המשטרה ומסר שמותיהם של האחרים. לגבי כתב האישום העיקרי טען שאחר פרץ לרכב וגנב אותו והעבירו לנאשם לצורך העברתו לשאדי, הוא ציין שנעצר במחסום והרכב הושב לבעליו. לפיכך טען כי יש לקבוע מתחם ענישה כולל בהתאם להלכת ג'אבר, קיים קשר הדוק בין שני המקרים בשים לב לאופי עבירות, נסיבות ביצוע העבירות, שיטת הפעולה וסמיכות הזמנים.

15. בהתייחסו למתחם הענישה הפנה לעפ"ג 32962-05-21, במסגרתו הורשע נאשם בשתי עבירות גניבת רכב אשר הועברו לרשות, ובית המשפט השית על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודת שירות. ב"כ הנאשם ביקש להקיש עניין זה על המקרה הנדון וטען שיש לסטות ממתחם הענישה בהתקיים במקרה זה סיכוי ממשי שהנאשם ישתקם וזאת לנוכח המפורט בתסקירי שירות המבחן המפרטים נסיבותיו האישיות של הנאשם, הליך הטיפול בו שולב הנאשם, השתתפותו והירתמותו להליך הטיפולי, כאשר שירות המבחן מציין שהנאשם נעדר דפוסי עבריינות מושרשים ולנוכח האמור המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית.

16. יחד עם זאת ציין ב"כ הנאשם הנסיבות הקשורות בנאשם: גילו הצעיר, הודאתו בהזדמנות הראשונה, שיתוף הפעולה עם רשויות אכיפת החוק עוד בשלב החקירה, כאשר הודה במיוחס לו והפליל אחרים. בנוסף ציין שהנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריח, לאחר מכן שהה במעצר באיזוק אלקטרוני מספר חודשים ללא כל אינדיקציה להפרה כלשהי. כמו כן ציין שהנאשם הודה במיוחס לו הביע חרטה ונטל אחריות מלאה על מעשיו.

17. נוכח כל האמור טען ב"כ הנאשם, לאמץ המלצות שירות המבחן במלואן ולחילופין להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודת שירות.

18. הנאשם בדברו טרם גזירת עונשו הביע חרטה, אמר שלמד את הלקח.

דיון

קביעת מתחם העונש ההולם

19. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
20. בעניינו של הנאשם, מדובר בשני כתבי אישום העוסקים כל אחד מהם באירועים נפרדים זה מזה. עם זאת, האירועים התרחשו בסמיכות זמנים של מספר ימים בלבד אחד מהשני, בשני האירועים מדובר בעבירות דומות, בהתקשרות עם אנשים זרים ובהתאם למבחני הפסיקה מצאתי לקבוע כי מדובר במסכת אירועים המצדיקה לקבוע מתחם עונש הולם אחד שיכלול את שני האירועים (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).
21. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע בכל הנוגע לעבירות הגניבה הינו שמירה על רכושו ובטחונו של אדם. בכל הנוגע לעבירות התעבורה הערך החברתי אשר נפגע הינו שמירה על בטחון המשתמשים בדרך. בכל הנוגע לעבירת הפרעה לשוטר הערך החברתי אשר נפגע הינו שמירה על סדרי החוק והמשפט.
- לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות רכוש מסוג זה, מפנה לנאמר בבש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל (8.1.10), הדברים נאמרו במסגרת הליכי מעצר, ואולם כוחם יפה גם בנוגע לסוגיית הענישה: "... שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה" הראשונה. "פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גם בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".
- בעניין הצורך בענישה מחמירה ראו דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ 11194/05 אבו סבית נגד מדינת ישראל (15.05.06): "למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש ... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".
- בנוגע לחומרה והסיכונים הרבים הטמונים בעבירות תעבורה שביצע הנאשם ראה הנאמר ברע"פ 1211/12 ישראלי נ' מדינת ישראל (15.02.12):
- "עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו) וזו עיקר וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלו יקרו חלילה בעת נהיגה כזו..."

22. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה שמדובר בפגיעה ממשית ומשמעותית בנוגע לכל אחד מהאישומים, הנאשם במסגרת שני כתבי האישום קשר עם אחרים במטרה לגנוב רכב מישראל ולהעבירו לשטחי הרשות, התוכנית שרקם הנאשם התממשה, יש לציין שהנאשם נטל חלק משמעותי במימוש הקשר והעברת הרכבים לשטחי הרשות. בתיק הראשון, הנאשם עשה כן תוך שהוא נמלט מהמחסום, פרק רגלית מהרכב עד שנתפס על ידי השוטר וניסה להסתיר מכשיר הטלפון הנייד שלו. בתיק השני גם כן פעל ביחד עם אחרים, גנב את הרכב ונהג בו שעה שמצוי בפסילה. יש לציין כי השילוב של ביצוע עבירת רכוש תוך כדי ביצוע עבירות תעבורה מגלם בתוכו חומרה המבטאת העדר מורא מהחוק.
23. על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של גניבת רכב ניתן ללמוד בין היתר מפסקי הדין הבאים:
- א. רע"פ 1345/14 אבו הוודאן נ' מדינת ישראל (23.02.14) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות גניבת רכב (ביחד עם אחר) והחזקת כלי פריצה, הנאשם נתפס לאחר שניסה להתחמק מהשוטרים. הנאשם נדון ל 9 חודשי מאסר בפועל, בית משפט העליון דחה בקשת רשות הערעור תוך שציין שעונש מאסר בפועל של 9 חודשים לעבירה בודדת של גניבת רכב מתוחכמת הוא עונש מקל.
- ב. רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.02.15) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא והחזקת כלפי פריצה. בית משפט השלום בהכרעת הדין קבע כי הנאשם לא נטל חלק אקטיבי באירוע הגניבה אך היה מודע למתרחש והיה שותף מלא לאירועים, בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר, הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, שהוגש לגביו תסקיר חיובי נדון ל 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם נדחתה.
- ג. ע"פ (ב"ש) 32962-05-21 אלחמידי נ' מדינת ישראל (14.07.21) אליו הפנה ב"כ הנאשם- הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשתי עבירות של גניבת רכב. כפי העולה מכתב האישום המתוקן הנאשם קשר קשר ביחד עם אחרים להעביר כלי רכב גנובים לתחומי הרשות, כשחלקו של הנאשם התמצה בהעברת כלי הרכב הגנוב לתחומי הרשות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 16 ל 34 חודשי מאסר בפועל, הנאשם נעדר עבר פלילי נדון ל 13 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. בית משפט המחוזי קיבל הערעור והקל בעונשו של הנאשם, והפחיתו ל 9 חודשי מאסר בפועל.
- ד. ע"פ (מרכז) 9097-03-11 סלאימה בן אנואר נ' מדינת ישראל (17.4.11) דחה בית המשפט המחוזי ערעור על חומרת העונש של נאשם שהורשע בגניבת רכב ונגזרו עליו 13 חודשי מאסר לריצוי בפועל, כאשר כל תפקידו היה להעביר את כלי הרכב שנגנב קודם לכן על ידי אחרים מישראל לתחום הרשות הפלסטינית, אך הוא נעצר טרם הספיק לעשות כן.
- ה. עפ"ג (י-ם) 59041-03-17 סלאימה נ' מדינת ישראל (13.06.17) - בית המשפט המחוזי דחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של גניבת רכב וקשירת קשר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל 20 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית, הנאשם נעדר עבר פלילי נדון ל 9 חודשי מאסר בפועל.
- ו. ע"פ (חי') 36024-05-20 עומר דקה נ' מדינת ישראל (18.6.20)- הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 14 ל-25 חודשי מאסר בפועל, הנאשם נדון ל 14 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופסילת רישיון. בית המשפט המחוזי דחה ערעורו של הנאשם, תוך שציין שהעונש אינו חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים.
24. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:
- א. התכנון שקדם לביצוע העבירה; הנאשם ביצע עבירות הגניבה ביחד עם אחרים תוך תכנון קודם לביצוע העבירות.

ב. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה; באשר לכתב האישום הראשון, לולא היה נתפס הנאשם היה מועבר הרכב לשטחי הרשות, בנוסף בנוגע לכתב האישום השני עבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח, מדובר בעבירות המסכנות את כלל המשתמשים ברכב ואין ספק כי פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם ברכוש או בנפש הינו רב. ג. הנזק שנגרם מביצוע העבירה; באשר לכתב האישום השני, עבירת גניבת הרכב הושלמה במלואה שכן הרכב הועבר לשטחי הרשות ואין כל אינדיקציה לכך שהושב לבעליו.

ד. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של האחר על הנאשם בביצוע העבירה; אמנם את העבירות המתוארות ביצע הנאשם יחד עם אחרים, עם זאת מכתבי האישום מפורט חלקו של הנאשם ובלעדיו לא ניתן להשלים את מעשה גניבת הרכב והעברתו לרשות, בנוסף, נהג ברכב שעה שהיה פסול מלנהוג. ה. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; הנאשם ביצע את העבירות על רקע קשיים כלכליים ועל מנת להשיג רווח כספי קל ומהיר.

25. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג), לאחר ששקלתי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע שמתחם העונש ההולם לעבירות בהן הודה והורשע הנאשם נע בין 15 חודשי מאסר בפועל ל 30 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

26. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. באשר לשיקול השיקומי נתתי דעתי להליך הטיפולי אותו עבר הנאשם במסגרת שירות המבחן, ברם סבורני כי אין בו כדי להצדיק סטייה מהמתחם, אלא להתחשב בו בתוך המתחם. בהקשר זה נתתי דעתי להמלצתו החיובית של שירות המבחן, לכך שהנאשם שמר על קשר רציף עם שירות המבחן, שומר על רצף תעסוקתי ומגלה מוטיבציה גבוהה לשמר את הישגיו ולהימנע ממעורבות בפלילים. הנאשם אף נוטל חלק פעילה בקבוצה טיפולית. נתונים אלו מביאים למסקנה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. לציין, כי הנאשם מצוי בתחילת ההליך הטיפולי, לא התרשמתי כי מדובר בשינוי מהותי שעבר ואין בשיתוף הפעולה עם שירות המבחן כדי להצדיק במקרה זה סטייה מהמתחם לקולא. גזירת העונש המתאים לנאשם

27. במכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה נתתי דעתי לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בכתבי האישום המתוקנים, הביע צער וחרטה ולקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר. בנוסף נתתי דעתי לעובדה שהנאשם שמר לאורך זמן על רצף תעסוקתי השתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, כמו כן שקלתי לקולא מאמציו של הנאשם לחזור למוטב, כי כיום עורך מאמצים לערוך שינוי במישורים השונים בחייו.

28. מנגד, על בית המשפט לתת דעתו לאינטרס הציבורי, לצורך בהרתעת הרבים והיחיד. עבירות גניבת רכב נפוצות במחוז הדרום בפרט ובארץ בכלל, הקלות הרבה בה מתפתים צעירים ליטול חלק בגניבת כלי רכב על מנת להשיג רווח כלכלי מהיר באופן בלתי חוקי ותוך פגיעה קניינית קשה בבעלי כלי הרכב והציבור בכלל בהעלאת סכומי הפרמיות, מצדיקות ענישה משמעותית שיהיה בה להעביר מסר על אי כדאיות ביצוע עבירות אלו. לצורך כך, אין מנוס מהטלת עונשי מאסר בפועל לרבות ענישה כלכלית שתאיין את המניע העומד בבסיס ביצוע עבירות אלו. בנוסף לאמור, יש לראות בביצוע עבירת הנהיגה בפסילה, זלזול בהחלטות שיפוטיות, פגיעה וסיכון למשתמשי הדרך, באופן המצדיק הטלת עונש פסילה לתקופה משמעותית.

סוף דבר

29. לאור כל האמור, מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו בגין תיק זה. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בבית סוהר "דקל" ביום 21.7.24 עד השעה 08:00 ויביא איתו תעודת זהות והעתק גזר הדין. הובהר לנאשם זכותו לפנות ליחידה למאסרים נדחים בשב"ס לצורך תיאום מקום ריצוי המאסר.
- ב. 7 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב ולרבות עבירה של הפרעה לשוטר ונהיגה בפסילה.
- ד. פיצוי כספי לבעלי כלי הרכב בסך ₪ 2,500 לכל אחד. לע"ת 2 בתיק האב מעיין גיל אור ת.ז. 040149569 וכן לע"ת 1 בתיק המצורף אופק גונן ת.ז. 302341060 הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.8.24 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו.
- ה. קנס כספי בסך ₪ 7,000 או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-7 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים מועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.
- לבקשת הנאשם, מורה על קיזוז כספי הפיצוי והקנס מהכספים שהופקדו בתיק מ"ת 28481-11-22 ככל שאין מניעה חוקית לכך. ככל ויוותר יתרה לתשלום, יבוצע בתשלומים כפי שפורט לעיל. ככל ויתווותר יתרה לאחר ביצוע תשלום הפיצוי והקנס, היתרה תוחזר לידי המשיב.
- ו. פסילת רישיון נהיגה לתקופה בת 8 חודשים במצטבר לכל עונש פסילה אחר שהוטל על הנאשם.
- ז. הפעלת פסילה על תנאי בת 3 חודשים מתיק תת"ע 1535-04-22 (שלום תעבורה אשדוד) מיום 6.7.22 במצטבר לעונש הפסילה דלעיל כך שסה"כ ירצה עונש פסילה בן 11 חודשים החל מיום שחרורו מן המאסר. הנאשם מצהיר כי אין ברשותו רישיון בר תוקף ולפיכך, אני מורה כי הפסילה תיכנס לתוקף מיד עם שחרורו מן המאסר ללא צורך בהפקדת רישיון נהיגה.
- ח. הפעלת התחייבות על סך ₪ 2,000 מתיק תת"ע 1535-04-22 (שלום תעבורה אשדוד) מיום 6.7.22. ההתחייבות תשולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.6.25 וב-1 לחודש שלאחריו.
- ט. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור עבירת רכוש מסוג פשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מתום ריצוי מאסרו ובסך של ₪ 3,000. [ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].
- את הקנס והפיצוי ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *****.
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- המזכירות תסגור את התיק.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.
- ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ד, 06 יוני 2024, בהעדר הצדדים.